

vilde søge Præsteembede, idet det ærede Medlem mente, at denne Mand kun kunde søge tredje Klasses Embede, fordi han skulde have 8 Aars Tjenesteaider o. s. v. Det ærede Medlem har ganske misforstået Anordningen, thi § 7 handler kun om den teologiske Skolemands Adgang til Alderstillæg, hvorimod Adgangen til at søge Præsteembede omhandles i § 3, og her siges, at denne Adgang er ens for alle teologiske Kandidater, og at Tiden beregnes fra Embedseksamen for dem alle. Vil man f. Eks. tage det Eksempel, som det ærede Medlem nævned, vil denne teologiske Kandidat ikke være indskrænket til at søge et Embede af tredje Klasse, han kan godt søge et Embede af anden Klasse, og det kunde han have gjort 7 Aar i Forvejen, idet der kun hører 8 Aars Anciennetet til for at søge Embede af anden Klasse. I saa Fald vilde han indtræde i Embedet med en Begyndelsesløn af 2,800 Kr., men naturligvis var der ikke noget i Vejen for, at han kunde have søgt et tredje Klasses Embede, hvor han vilde indtræde med eet Alderstillæg, saa at han vilde faa en Begyndelsesløn af 2,400 Kr., idet hans 8 Aars Skolevirksomhed giver 4 Aars Tjenestetid, saa at han efter 1 eller rettere sagt $\frac{1}{2}$ Aars Forløb vil stige til 2,800 Kr. Alligevel har denne Mand naturligvis Fordel af at faa et anden Klasses Embede, idet han ved at faa et tredje Klasses Embede maa vente et halvt Aar paa at faa den samme Løn.

Det var altsaa denne Misforstaaelse, jeg vilde rette. At man har truffet den Bestemmelse, at teologiske Kandidaters Arbejde i fri kirkelig Virksomhed kun skal beregnes som halv Tjenestetid — fri kirkelig Virksomhed vil altsaa sige f. Eks. Arbejde som Sekretær ved en kirkelig Forening for unge Mænd eller Kvinder, som Kirkefondssekretær o. lign. —, er naturligvis for det første, for at Lønningsfonden ikke skal blive overbebyrdet, men særligt, fordi man ellers i høj Grad vilde udsætte sig for, at det blev vanskeligt at faa de smaa Embeder besat — det er allerede vanskeligt under de nuværende Forhold. Men gav man fuldt Alderstillæg, vilde det rimeligvis blive meget mere vanskeligt at faa de smaa Embeder besat, idet Folk saa altid vilde være tilbøjelige til at søge anden Virksomhed og vente, til de kan komme ind i de større Embeder. Det vilde sikkert være utilraadeligt i Øjeblikket at forandre denne Bestemmelse. Det er vel ogsaa i al Almindelighed noget ekseptionelt, at Adgang til Alderstillæg indenfor

en Embedsstand kan erhverves i Stillinger, som faktisk er udenfor den Embedsstat, man vil ind i.

Det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) spurgte mig, om jeg, naar jeg, i det Tilfælde, at der fra et Menighedsraad forelaa baade en Flertals- og en Mindretalsindstilling, fulgte Mindretalsindstillingen, gjorde dette af Hensyn til vedkommende Præsts Anciennetet. Jeg skal dertil sige, at det vilde vistnok være urigtigt, saa længe vi har den nuværende Inddeling af Præsteembederne i Lønningsklasser — hvilket jeg for øvrigt, som det er dette Ting's Medlemmer bekendt, ikke er Tilhænger af, idet jeg gerne vilde have det ændret saaledes, at vi kun fik een Lønningsklasse —, helt at se bort fra Anciennetet, det vilde være i Uoverensstemmelse med Lovens Aand, og det kunde ogsaa føre til uretfærdige Afgørelser, idet der er nogle Indstillinger, hvor Forholdet ellers mellem de indstillede kan være nogenlunde lige. Naar alle andre Forhold ellers staar lige, navnlig hvis de paagældende er indstillede lige af Menighedsraadet, vilde det være urigtigt ikke ogsaa at lægge Mærke til Anciennetet. Men derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at det vil være fuldstændig urigtigt, naar det gælder de kirkelige Forhold i Pastoratet, da at tage Hensyn til de Præster, der er ældst, og sige: her gælder de kirkelige Forhold ikke, her er det Præsternes Anciennetet, der gælder. Men hvis Forholdene, som sagt, ellers staar lige, hvis de paagældende indstilles lige af Menighedsraadet, saaledes at der for Ministeren er frit Valg, anser jeg det for rigtigt ogsaa at tage Hensyn til det omtalte Forhold.

Saa omtalte det ærede Medlem fra Vordingborg (Dahl) ogsaa et Spørgsmaal, der var fremme ved første Behandling i Fjor, om, at der maa blive givet den samme Adgang til hos Frimenighedspræsterne at faa Attest om Religionskundskab for Friskolebørn, som der tidligere har været for Sognepræsternes Vedkommende, og saaledes som det i Fjor blev indført for Valgmenighedspræsternes Vedkommende. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det bør være saaledes. Men jeg anser ikke Tidspunktet for det rette til nu at gennemføre det. Naar den nye Grundlov derimod træder i Kraft, antager jeg, at Spørgsmaalet om Frimenighedernes Stilling straks vil rejse sig. Den Bestemmelse, der tidligere har været om at Frimenighedsmedlemmernes personlige Bidrag til Folkekirken skal ydes til Skolevæsenet, ophæves